

Sygnatura akt VIII GC 91/13

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 22 października 2013 roku

Sąd Okręgowy w Szczecinie VIII Wydział Gospodarczy

w składzie:

Przewodniczący: SSO Leon Miroszewski

Protokolant: stażysta Patrycja Predko

po rozpoznaniu w dniu 8 października 2013 roku w Szczecinie

na rozprawie

sprawy z powództwa P. M. W., (...) spółki jawnej z siedzibą

w P.

przeciwko M. R., H. S., W. Z., M. Z. i A. Z. (1)

o zapłatę

I. zasądza od pozwanych solidarnie na rzecz powódki kwotę 90.223,02 (dziewięćdziesiąt tysięcy dwieście dwadzieścia trzy 02/100) złotych z ustawowymi odsetkami od kwot: 75.254,70 (siedemdziesiąt pięć tysięcy pięćset siedemdziesiąt sześć 60/100) złotych od dnia 6 grudnia 2012 roku, 278,10 złotych od dnia 10 grudnia 2012 roku;

II. oddala powództwo w pozostałej części;

III. zasądza od pozwanych solidarnie na rzecz powódki kwotę 8.129,00

(osiem tysięcy sto dwadzieścia dziewięć) złotych tytułem kosztów procesu.

Sygnatura akt VIII GC 91/13

UZASADNIENIE

Powódka P. M. W., (...) spółka jawna z siedzibą w P. wniosła o zasądzenie solidarnie od pozwanych M. R., H. S., W. Z., M. Z. i A. Z. (1), kwoty 90.223,02 złotych wraz z odsetkami ustawowymi liczonymi od kwot: - 49.900 złotych od dnia 11.12.2010 roku, - 278,10 złotych od dnia wytoczenia powództwa, - 23.826,60 złotych od dnia 30.11.2010 roku, 1.250 złotych od dnia 21.12.2010 roku oraz o zasądzenie solidarnie od pozwanych zwrotu kosztów procesu. W uzasadnieniu podniosła, że dłużnikiem w zakresie tego roszczenia jest (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w S. (dalej: „spółka (...)\") na podstawie wyroku Sądu Rejonowego Szczecin – Centrum w Szczecinie z dnia 17 lipca 2012 roku w sprawie prowadzonej pod sygnaturą akt XI GC 344/11, nakazu zapłaty w postępowaniu upominawczym wydanego przez Sąd Rejonowy Poznań – Stare Miasto w P. w dniu 22 kwietnia 2011 roku w sprawie prowadzonej pod sygnaturą akt X GNc 1995/11 oraz wyroku Sądu Rejonowego Szczecin – Centrum w Szczecinie z dnia 28 sierpnia 2012 roku w sprawie prowadzonej pod sygnaturą akt XI GC 372/11. Powódka wyjaśniła, że na dochodzoną niniejszym pozwem kwotę składają się należności główne zasądzone powyższymi wyrokami i nakazem zapłaty, odsetki ustawowe za opóźnienie liczone od dni wskazanych w poszczególnych fakturach wystawionych spółce (...), w tym również za zamknięte okresy oraz koszty procesu zasądzone na jej rzecz w tych postępowaniach. Jako podstawę

prawną dochodzenia tych kwot od pozwanych wskazała art. 299 § 1 k.s.h., z uwagi na to, że pozwani byli członkami zarządu wskazanej spółki w chwili zaciągania przez nią zobowiązań stwierdzonych wzmiankowanymi wyrokami i nakazem zapłaty. Podniosła, że egzekucja przeciwko spółce będącej dłużnikiem okazała się bezskuteczna, co zostało stwierdzone postanowieniem Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Drawsku Pomorskim P. C. z dnia 26 listopada 2012 roku w sprawie KM 387/12. Podniosła, że poinformowała pozwanych o bezskuteczności egzekucji z majątku spółki i wezwała każdego z nich do zapłaty. Pozwani nie zaspokoiли roszczenia powódki.

W dniu 17 grudnia 2012 roku Referendarz Sądowy w Sądzie Okręgowym w Szczecinie wydał nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym zgodnie z żądaniem pozwu.

Pozwani M. R., H. S., W. Z., M. Z. i A. Z. (1) wnieśli sprzeciwy od powyższego nakazu zapłaty, w których zaskarżyli go w całości i wnieśli o oddalenie powództwa w całości, żądając również zasądzenia od powódki zwrotu kosztów procesu. W swoich sprzeciwach pozwani nie zgodzili się z orzeczeniem nakazem zapłaty należności głównej w kwocie 90.223,02 złotych, w sytuacji gdy powódka żąda zapłaty odsetek w łącznej kwocie 75.254,70 złotych, a z treści pozwu nie wynika aby uzasadnione było żądanie przekraczające tę kwotę. Pozwani stwierdzili, że powódka nie wykazała bezskuteczności egzekucji względem spółki (...). Każde z pozwanych podkreślało, że powódka nie przyłączyła się do egzekucji z nieruchomości opisanej w księdze wieczystej nr (...) stanowiącej własność spółki (...), która prowadzona jest przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym Szczecin – Centrum w Szczecinie P. M.. Podnieśli, że nieruchomość ta jest warta co najmniej 1.200.000 złotych. Twierdzili, że przyjęta przez Komornika sądowego wartość tej nieruchomości za danymi z ewidencji środków trwałych jest niedoszacowana. Wyprowadzili stąd wniosek, że egzekucja nie była prowadzona z całego majątku dłużniczki.

Pozwany H. S. podniósł dodatkowo, że nawet w razie zgłoszenia wniosku o ogłoszenie upadłości w czasie kiedy pełnił funkcję członka zarządu spółki (...) powódka nie poniosła szkody, ponieważ i tak nie uzyskałaby zaspokojenia w stopniu wyższym w toku postępowania upadłościowego. Wskazał, że egzekucja sądowa wobec spółki nie jest skuteczna.

Pozwani M. R., W. Z., M. Z. i A. Z. (1) podnieśli również, że każde z nich funkcję członka zarządu piastowało do dnia 11 lutego 2011 roku i do tego czasu brak było podstaw do ogłoszenia upadłości. Twierdzili, że w czasie kiedy pełnili funkcję członków zarządu spółki (...) roszczenie powódki było sporne, a sprawa o zapłatę została wytoczona dopiero gdy już nie byli członkami zarządu. W ocenie tych pozwanych nie ponoszą oni winy w niezgłoszeniu ewentualnego wniosku o ogłoszenie upadłości, ponieważ nie prowadzili spraw finansowych spółki i w związku z tym nie dostrzegali konieczności złożenia takiego wniosku. Twierdzili, że w okresie kiedy pełnili funkcję członków zarządu sytuacja finansowa spółki była dobra i nie było podstaw do wystąpienia z takim wnioskiem. Ponadto wskazali, że spółka nie poniosła żadnej szkody z powodu niewystąpienia przez nich z wnioskiem o ogłoszenie upadłości, ponieważ w razie ogłoszenia upadłości nie uzyskałaby zaspokojenia w wyższym stopniu.

W piśmie procesowym z dnia 7 czerwca 2013 roku, powódka odniosła się do twierdzeń pozwanych dotyczących możliwości wyegzekwowania dochodzonego roszczenia od spółki (...). Podniosła, że należąca do spółki nieruchomość obciążona jest hipotekami, które przekraczają jej wartość, nadto z tej nieruchomości prowadzona jest egzekucja o należności przekraczające 1.200.000 złotych. To oznacza, że powódka wykazała bezskuteczność egzekucji.

W toku postępowania strony podtrzymały swoje stanowiska.

Stan faktyczny i wskazanie dowodów.

(...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w S. została wpisana do rejestru przedsiębiorców Krajowego Rejestru Sądowego w dniu 29 grudnia 2006 roku. Równocześnie ujawniono dane członków zarządu: M. R., B. P., A. Z. (1), M. Z. i W. Z.. Dane B. P. zostały wykreślone w dniu 10 czerwca 2010 roku.

W dniu 14 lutego 2011 roku Nadzwyczajne Zgromadzenie Wspólników spółki (...) podjęło uchwały o numerach od 1 do 4, o odwołaniu M. R., A. Z. (1), M. Z. i W. Z. z funkcji członków zarządu spółki (...).

W dniu 23 lutego 2011 roku dokonano wykreślenia danych M. R., A. Z. (1), M. Z. i W. Z. jako członków zarządu spółki (...) i wpisanie w to miejsce danych H. S..

Dowód: - odpis pełny z rejestru przedsiębiorców KRS (...) (k. 21-23),

- protokół nadzwyczajnego zgromadzenia wspólników spółki (...)

Stadion z dnia 14.02.2011 roku (k. 109-110).

W październiku 2011 roku spółka (...) i powódka zawarły umowę, na mocy której powódka przyjęła zlecenie na wykonanie prac polegających na zasypywaniu piaskiem i granulatem gumowym boisk w T. Kościelnej i H.. W dniu 15 listopada 2010 roku powódka wystawiła pozwanej fakturę Vat na kwotę 23.826 złotych za wykonane prace, a w dniu 6 grudnia 2010 roku fakturę Vat na kwotę 3.172 złotych tytułem usług transportowych. Powódka wezwała spółkę do zapłaty tych kwot, a gdy ta nie nastąpiła wystąpiła przeciwko spółce (...) z powództwem o ich zapłatę wraz z odsetkami oraz o zasądzenie zwrotu kosztów procesu. Wyrokiem Sądu Rejonowego Szczecin–Centrum w Szczecinie z dnia 17 lipca 2012 roku w sprawie prowadzonej pod sygnaturą akt XI GC 344/11 zasądzono od spółki (...) na rzecz powódki kwotę 25.076,60 złotych z ustawowymi odsetkami liczonymi od kwot 23.826,60 złotych od dnia 30.11.2010 roku oraz od kwoty 1.250 złotych od dnia 21.12.2010 roku oraz kosztami procesu w kwocie 3.793,32 złotych. Postanowieniem z dnia 12 września 2012 roku wyrokowi temu Sąd nadał klauzulę wykonalności.

Dowody: - faktury Vat wystawione przez powódkę spółce (...) (k. 24-25),

- wezwanie spółki (...) do zapłaty z dnia 17.01.2011 roku (k. 26-

27),

- pozew przeciwko spółce (...) o zapłatę 26.998,60 złotych

(k. 28-33),

- korespondencja elektroniczna z dnia 27.10 i 22.11.2010 roku (k. 34-35),

- wyrok Sądu Rejonowego Szczecin – Centrum w Szczecinie z dnia

17.11.2012 roku w sprawie o sygnaturze akt XI GC 344/11 (k. 36),

- postanowienie Sądu Rejonowego Szczecin – Centrum w Szczecinie z dnia

12.09.2012 roku w sprawie o sygnaturze akt XI GC 344/11 (k. 37).

W dniu 10 listopada 2010 roku Spółka (...) zleciła powódce wykonanie aeracji dwóch boisk sportowych położonych w O., trzykrotne koszenie tych boisk oraz oprysk przeciwko pleśni pośniegowej. W dniach 15 i 26 listopada 2010 roku powódka wystawiła spółce (...) faktury Vat odpowiednio na kwoty 2.806 złotych i 52.094 złotych. Powódka wezwała spółkę (...) do zapłaty tych kwot, a wobec bezskuteczności wezwania wystąpiła przeciwko spółce (...) o ich zapłatę wraz z odsetkami ustawowymi od kwot 52.094 złotych od dnia 11.12.2010 roku i od kwoty 2.806 złotych 30.11.2010 roku. Nakazem zapłaty wydanym w postępowaniu upominawczym w dniu 22 kwietnia 2011 roku przez Sąd Rejonowy Poznań–Stare Miasto w P. w sprawie prowadzonej pod sygnaturą akt X GNc 1995/11 zasądzono roszczenie powódki w całości. Spółka (...) zaskarżyła ten nakaz zapłaty w części ponad kwotę 5.000 złotych. Wyrokiem Sądu Rejonowego Szczecin – Centrum w Szczecinie z dnia 28 sierpnia 2012 roku zasądzono od (...) na rzecz powódki kwotę 49.900 złotych wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi od kwot 2.806 złotych od dnia 30 listopada 2010 roku do dnia 10 maja 2011 roku oraz od kwoty 2.194 złotych od dnia 11 grudnia 2010 roku do dnia 10 maja 2011 roku oraz kosztami procesu w kwocie 6.175 złotych. Wyrok jako prawomocny został zaopatrzony w klauzulę wykonalności postanowieniem z dnia

14 września 2012 roku. Nakaz zapłaty został zaopatrzony w klauzulę wykonalności do kwoty 5.000 złotych w dniu 4 września 2012 roku.

Dowody: - zlecenie udzielone powódce przez (...) w dniu 10.11.2010 roku

(k. 38),

- faktury Vat wystawione przez powódkę spółce (...) (k. 39-40),

- wezwanie do zapłaty z dnia 17.01.2011 roku (k. 41-42),

- pozew przeciwko spółce (...) o zapłatę 54.900 złotych (k. 43-48),

- nakaz zapłaty wydany przez Sąd Rejonowy Poznań – Stare Miasto w

P. z dnia 22.04.2011 roku w sprawie X GNe 1995/11 (k. 49),

- wyrok Sądu Rejonowego Szczecin – Centrum w Szczecinie z dnia

28.08.2012 roku w sprawie XI GC 372/12 (k. 50).

W oparciu o tytuły egzekucyjne w postaci nakazu zapłaty z dnia 22 kwietnia 2011 roku Sądu Rejonowego Poznań–Stare Miasto w P. oraz wyroku Sądu Rejonowego Szczecin–Centrum w Szczecinie z dnia 17.07.2012 roku została wszczęta na wniosek powódki egzekucja przez Komornika sądowego przy Sądzie Rejonowym w Drawsku Pomorskim P. C. pod sygnaturami akt Km 387/12 i Km 331/12.

W trakcie podejmowanych w toku postępowań egzekucyjnych czynności Komornik sądowy ustalił, że spółka (...) nie osiąga żadnych dochodów, nie posiada majątku ruchomego ani nie przysługują jej wierzytelności, do których można skierować egzekucję. Komornik ustalił również, że spółka fizycznie nie funkcjonuje, a budynek, w którym mieści się jej siedziba jest zamknięty. Przeciwko spółce (...) prowadzonych jest kilkanaście postępowań egzekucyjnych, w trybie egzekucji sądowej i administracyjnej. Spółka jest właścicielem nieruchomości opisanej w księdze wieczystej o nr (...), która jest obciążona hipoteką w kwocie 3.000.000 złotych na rzecz innych wierzycieli oraz toczy się w stosunku do niej postępowanie egzekucyjne prowadzone przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym Szczecin–Prawobrzeże i Zachód w Szczecinie P. M.. Według danych zawartych w ewidencji środków trwałych spółki wskazana nieruchomość wyceniona została na kwotę 1.200.000 złotych. Komornik sądowy P. C. wskazał powódce, że skierowanie egzekucji do tej nieruchomości jest całkowicie bezcelowe. Z uwagi na kolejność zaspokajania roszczeń komornik ten uznał, że egzekucja z rachunków bankowych spółki jest również bezcelowa. W toku postępowań egzekucyjnych komornik sądowy P. C. nie przystąpił do egzekucji z nieruchomości należącej do spółki, która była prowadzona przez komornika sądowego P. M..

Postanowieniami z dnia 26 listopada 2012 roku Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym w Drawsku Pomorskim P. C. umorzył postępowania egzekucyjne prowadzone pod sygnaturami akt komorniczych Km 387/12 i Km 331/12 wobec stwierdzenia bezskuteczności egzekucji.

Dowody: - wnioski powódki o wszczęcie postępowania egzekucyjnego (k. 51-55),

- pismo komornika z dnia 16.11.2012 roku skierowane do powódki (k. 56, 57),

- postanowienia komornika sądowego P. C. z dnia

26.11.2012 roku (k. 58, 59).

**dokumenty z akt Komornika Sądowego P. C. pod
sygnaturą Km 331/12:**

- **zawiadomienia o wszczęciu egzekucji (k. 14, 15),**
- **żądanie udzielenia wyjaśnień (k. 16),**
- **zajęcia wierzytelności (k. 18, 19),**
- **informacja z CEPiK (k. 23-24),**
- **ewidencja środków trwałych oraz wartości niematerialnych i prawnych w roku 2012 według stanu na dzień 31.08.2012 roku (k. 26),**
- **protokoły czynności komornika (k. 27, 32),**
- **pismo (...) z dnia 1.10.2012 roku (k. 28),**
- **pismo Gminy O. z dnia 19.10.2012 roku (k. 29),**
- **pismo Gminy M. S. z dnia 19.10.2012 roku (k. 30),**
- **pismo (...) Urzędu Skarbowego (k. 33-34),**
- **pismo Gminy K. (k. 35),**
- **postanowienie o umorzeniu postępowania egzekucyjnego (k. 37).**

**dokumenty z akt Komornika Sądowego P. C. pod
sygnaturą Km 387/12:**

- **zawiadomienie o wszczęciu egzekucji (k. 11),**
- **żądanie udzielenia wyjaśnień (k. 12),**
- **zawiadomienie o zajęciu rachunku bankowego i zakazie wypłat (k. 13),**
- **zajęcia wierzytelności (k. 14, 20-23, 26, 29),**
- **informacja z CEPiK (k. 15-16),**
- **pismo (...) z dnia 1.10.2012 roku (k. 17),**
- **ewidencja środków trwałych oraz wartości niematerialnych i prawnych w roku 2012 według stanu na dzień 31.08.2012 roku (k. 18),**
- **protokoły czynności komornika (k. 19, 31),**
- **pismo Gminy O. z dnia 19.10.2012 roku (k. 25),**
- **pismo Gminy M. S. z dnia 19.10.2012 roku (k. 27),**

- pismo (...) Urzędu Skarbowego (k. 32-34),

- pismo Gminy K. (k. 35),

- postanowienie o umorzeniu postępowania egzekucyjnego (k. 37).

Spółka (...) jest właścicielem nieruchomości gruntowej – działki gruntu o nr (...) zabudowanej murowanym budynkiem mieszkalnym, położonej w M. przy ul. (...) opisanej w księdze wieczystej nr (...). W dziale III księgi wieczystej wpisano ostrzeżenie o toczącej się egzekucji z nieruchomości w sprawie prowadzonej pod sygnaturą akt komorniczych Km 1234/12 z wniosku wierzyciela Z. S. (1). Ujawniono przyłączenie się kolejnych wierzycieli w osobach (...) Bank (...) Spółki Akcyjnej w K., Powiatu (...), (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w O. oraz (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w T.. W dziale IV księgi wieczystej wpisana jest hipoteka umowna kaucyjna w kwocie 1.000.000 złotych oraz hipoteka umowna kaucyjna w kwocie 450.000 złotych na rzecz wierzyciela (...) Bank (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w K., hipoteka umowna w kwocie 1.500.000 złotych na rzecz wierzyciela (...) Bank Spółki Akcyjnej z siedzibą w W. oraz hipoteka przymusowa w kwocie 72.254,20 złotych na rzecz wierzyciela Naczelnika (...) Urzędu Skarbowego w S..

Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym Szczecin – Prawobrzeże i Zachód w Szczecinie P. M. prowadzi przeciwko dłużnikowi spółce (...) postępowania egzekucyjne z wniosku kilkudziesięciu wierzycieli. Kwota dochodzonych należności wynosiła na dzień 22 sierpnia 2013 roku 3.214.282,48 złotych, a wraz z opłatą egzekucyjną oraz wydatkami komornika 3.558.035,41 złotych. W postępowaniu prowadzonym na skutek wniosku wierzyciela Z. S. (2) Komornik Sądowy ustalił, że spółka (...) nie posiada wierzytelności ani majątku ruchomego wobec których można skierować egzekucję. Komornik przystąpił do opisu i oszacowania nieruchomości.

Dowód: - wydruk z Portalu Podsystemu Dostępu do Centralnej Informacji Ksiąg

Wieczystych na dzień 10.01.2013 roku dotyczący księgi wieczystej nr

(...) (k. 111-129),

- pismo Komornika Sądowego P. M. z dnia 22.08.2013 roku wraz z

załącznikiem w postaci wykazu wierzycieli oraz wskazania sumarycznego

stanu zaległości dłużnika spółki (...) (k. 310-312),

- dokumenty z akt Komornika Sądowego P. M. pod sygnaturą

Km 1234/12: wniosek o wszczęcie egzekucji wraz z tytułem wykonawczym

(k. 1 -2a), doręczenie dłużnikowi pism i zawiadomień (k. 8), postanowienie

o ustaleniu kosztów wierzyciela (k. 11), zawiadomienie o zajęciu rachunku

bankowego (k. 12), zajęcie wierzytelności (k. 13), informacja Naczelnika III

Urzędu Skarbowego w S. z dnia 17.04.2012 roku (k. 14), cofnięcie

wniosku egzekucyjnego w zakresie części wierzytelności (k.15), informacja

Komornika o stanie sprawy na dzień 23.04.2012 roku (k. 16-17),

zawiadomienie o zajęciu rachunku bankowego i wykazie wpłat (k. 23),

protokół czynności z dnia 21.06.2012 roku (k. 25), pismo Starostwa

Powiatowego w P. do komornika sądowego P. M. z dnia 11.06.2012 roku (k. 27), wniosek o zajęcie nieruchomości (k. 28), zawiadomienie o wszczęciu egzekucji (k. 30), wezwanie do zapłaty należności (k. 32-33), wniosek o wpis w księdze wieczystej złożony przez komornika z dnia 3.07.2012 roku (k.34-35), pismo (...) Bank (...) z dnia 6.07.2012 roku do Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w G. N. K. (k.38), pismo wierzyciela Kredyt Bank w sprawie zbiegu egzekucji (k. 39), pismo Komornika P. M. do pełnomocnika wierzyciela wnioskującego o egzekucję z 2.08.2012 roku (k. 45), pisma (...) do z dnia 30.07 i 30.08.2012 roku (k. 45, 47), protokół z czynności komornika z dnia 22.11.2012 roku (k. 48), zawiadomienie wierzyciela o terminie opisu i oszacowaniu nieruchomości (k. 51)

W 2010 roku spółka (...) obciążona była zobowiązaniami długoterminowymi na kwotę 834.344,94 złote z tytułu pożyczek i kredytów oraz zobowiązaniami krótkoterminowymi w kwocie 11.435.242,53 złotych, w tym w kwocie 10.221.216,67 złotych przez okres powyżej dwunastu miesięcy. Na koniec grudnia 2010 roku spółka wykazała zysk w kwocie 153.804,32 złotych. W okresie od stycznia do grudnia 2010 roku spółka regularnie składała deklaracje dla podatku od towarów i usług. W latach 2009-2011 spółka (...) nie składała sądowi rejestrowemu sprawozdań finansowych.

Dowody: - odpis pełny z rejestru przedsiębiorców KRS dotyczący spółki (...)

Stadion (k. 21-23),

- bilans spółki (...) za 2010 rok (k. 141-143),

- jednostronny rachunek zysków i strat z uwzględnieniem bufora za 2010 rok (k. 144),

- deklaracja dla podatku od towarów i usług za 2010 rok (k. 275-276),

- zeznania pozwanych M. R. (k. 323), A. Z. (1)

(k. 324), M. Z. (k. 324), W. Z. (k. 324-325).

W okresie listopad–grudzień 2010 do lutego 2011 roku spółka (...) realizowała wiele kontraktów. Spółka ta posiadała zobowiązania względem wierzycieli, w tym również zobowiązania, które nie były płacone w terminie. Prowadziła uzgodnienia z wierzycielami w sprawie odroczenia spłaty zobowiązań. Spółka (...) spłacała kredyt zaciągnięty na zakup nieruchomości.

Dowody: - zeznania pozwanych M. R. (k. 323), A. Z. (1)

(k. 324), M. Z. (k. 324), W. Z. (k. 324-325).

Pismami z dnia 21 listopada 2012 roku powódka wezwała pozwanych M. R., H. S., W. Z., M. Z. i A. Z. (1) do zapłaty kwoty 89.944,92 złotych wraz z należnymi odsetkami liczonymi od dnia wymagalności poszczególnych zobowiązań w terminie 7 dni od dnia otrzymania niniejszego wezwania. Wezwanie to zostało doręczone A. Z. (2), W. Z. i M. Z. w dniu 26 listopada 2012 roku, H. S. w dniu 28 listopada 2012 roku.

W odpowiedzi na wezwanie do zapłaty pozwani M. R., W. Z., A. Z. (1) i M. Z. odmówili zapłaty i zakwestionowali stanowisko powódki. Przede wszystkim zarzucili, że powódka nie wykazała bezskuteczności egzekucji. Nadto stwierdzili, że w czasie gdy byli członkami zarządu spółki (...) nie było podstaw do wystąpienia z wnioskiem o ogłoszenie jej upadłości a nie mogą oni ponosić odpowiedzialności za zaniechanie tej czynności przez nowy zarząd. Dodali, że roszczenie powódki było kwestionowane a powództwo przeciwko spółce (...) zostało wniesione w chwili, gdy nie byli już oni członkami jej zarządu.

Dowody: - wezwania do zapłaty skierowane do każdego z pozwanych (k. 60-69),

- dowody doręczenia wezwań do zapłaty pozwanym (k. 70-74),

- odpowiedzi pozwanych M. R., A. Z. (1),

M. Z., W. Z. na wezwanie do zapłaty

skierowane przez powódkę (k. 128-129, 133-134, 149-150, 155-156).

Ocena dowodów:

Przedstawiony wyżej stan faktyczny został ustalony w oparciu o przedłożone i wnioskowane przez strony dowody z dokumentów oraz dowody w postaci wydruków korespondencji elektronicznej prowadzonej pomiędzy powódką a spółką (...). Pomocniczy i uzupełniający charakter miało przesłuchanie pozwanych M. R., A. Z. (1), M. Z. i W. Z.. Treść dokumentów prywatnych nie była kwestionowana przez żadną ze stron, to zaś pozwala uznać nie tylko to, że osoby, które je podpisały, złożyły oświadczenia zawarte w tych dokumentach (art. 245 k.p.c.), ale też że treść tych dokumentów odzwierciedla rzeczywisty stan rzeczy. Nie były również kwestionowane dokumenty urzędowe korzystające z domniemania prawdziwości zawartych w nich treści (art. 244 k.p.c.).

Z dokumentów wynikają dane o czasie pełnienia przez pozwanych funkcji członków zarządu, dane o zobowiązaniach spółki (...) stwierdzonych powołanymi w pozwie tytułami egzekucyjnymi, ich tytule i czasie powstania, dane o przebiegu egzekucji prowadzonych na podstawie powołanych w pozwie tytułów egzekucyjnych. Rzecz jasna ocena, czy egzekucja była bezskuteczna w rozumieniu art. 299 § 1 k.s.h. będzie przedmiotem rozważań w dalszej części uzasadnienia.

W tym miejscu godzi się jedynie stwierdzić, że pozwani nie kwestionowali faktu umorzenia postępowania egzekucyjnego a jedynie to, czy egzekucja była skierowana do wszystkich składników majątku spółki (...). Trzeba dodać, że na ocenę, czy możliwa była dalsza egzekucja wierzytelności powódki w stosunku do spółki (...) mają wpływ również dokumenty postępowania egzekucyjnego prowadzonego z wniosku wierzyciela Z. S. (2) przeciwko spółce (...) przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym P. i Zachód w S. P. M. oraz pismo tego Komornika sądowego wraz z załącznikiem w postaci wykazu wierzycieli.

Z dokumentów wynika też wartość nieruchomości, którą pozwany wskazali jako majątek, z którego możliwa jest ich zdaniem egzekucja wierzytelności powódki oraz jej obciążenia. Pozwani podnieśli, że ta nieruchomość ma wyższą wartość niż wskazana w ewidencji środków trwałych, nie naprowadzili jednak żadnych dowodów na tą okoliczność. Nadto na rozprawie w dniu 8 października 2013 roku pozwani zeznawali, że nieruchomość ta może mieć wartość 1.700.000 złotych, natomiast z dokumentów znajdujących się w aktach sprawy, a zwłaszcza z wydruku z Portalu Podsystemu Dostępu do Centralnej Informacji Książ Wieczystych na dzień 10.01.2013 roku dotyczącego księgi

wieczystej nr (...) oraz pisma Komornika Sądowego P. M. z dnia 22 sierpnia 2013 roku wynika, że w dziale IV księgi wieczystej wpisano hipoteki, których kwoty przekraczają wartość tej nieruchomości, natomiast przeciwko spółce toczą się postępowania egzekucyjne, w których wierzyciele dochodzą od niej kwot, których suma znacznie przekracza wartość tej nieruchomości.

Dokumenty w postaci wezwań do zapłaty skierowanych przez powódkę do pozwanych, dowodów ich doręczenia oraz odpowiedzi na te wezwania wraz z datami ich nadania posłużyły ustaleniu stanowisk zajmowanych przez strony przed wszczęciem niniejszego postępowania. Na podstawie tych dokumentów ustalono również datę, w której pozwani otrzymali wezwania do zapłaty. Okoliczność ta ma istotne znaczenia dla określenia daty, od której powódka mogła zażądać odsetek od należności głównej dochodzonej w niniejszym postępowaniu. Okoliczność ta zostanie omówiona przy wyjaśnieniu podstawy prawnej rozstrzygnięcia.

Dokumenty w postaci bilansu spółki (...) za 2010 rok, jednostronnego rachunku zysków i strat z uwzględnieniem bufora za rok 2010 oraz deklaracje podatku od towarów i usług posłużyły ustaleniu sytuacji finansowej spółki w 2010 roku, czyli w okresie powstania zobowiązania wobec powódki. Podkreślenia wymaga, że dokumenty te nie pozwalają na ustalenie pełnej sytuacji finansowej spółki. Nie można na ich podstawie stwierdzić, że sytuacja majątkowa spółki była tak dobra jak twierdzą pozwani, zwłaszcza, że nie stanowią one sprawozdania finansowego w rozumieniu art. 45 ust. 2 ustawy o rachunkowości, nadto nie zostały złożone sądowi rejestrowemu. Będzie o tym jeszcze mowa w dalszej części uzasadnienia.

W niniejszej sprawie przesłuchano w charakterze pozwanych M. R., W. Z., M. Z. i A. Z. (1) celem ustalenia, czy istnieje bezskuteczność egzekucji w zakresie wierzytelności objętych tytułami egzekucyjnymi wskazanymi w pozwie oraz czy zachodzą okoliczności wyłączające odpowiedzialność pozwanych jako członków zarządu spółki (...) za zobowiązania obejmujące wierzytelność z tych tytułów. Pozwani co prawda twierdzili, że sytuacja spółki (...) na chwilę ustania ich mandatów do pełnienia funkcji w jej zarządzie była dobra, jednak nie zaprzeczali, że istniały pewne zobowiązania, które termin płatności upłynął. Nie zmieniają tego stanu rzeczy twierdzenia o dokonywaniu uzgodnień w sprawie odraczania terminów płatności. Trzeba stwierdzić, również na podstawie danych z dokumentacji postępowań komorniczych, że istniały wierzytelności nie tylko powódki, co do których doszło do zaniechania ich spełnienia, a które istniały w czasie pełnienia przez pozwanych funkcji członków zarządu spółki (...). Pominięto przesłuchanie pozwanego H. S. ponieważ mimo prawidłowego wezwania nie stawiał się on na rozprawie w dniu 8 października 2013 roku.

W sprzeciwach od nakazu zapłaty pozwani wnieśli o zwrócenie się przez Sąd do (...) Banku (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w K. o przedłożenie zaświadczenia o stanie zadłużenia spółki (...) z tytułu umów kredytu nr (...) oraz (...) oraz zażądanie od (...) Banku Spółki Akcyjnej z siedzibą w W. zaświadczenia o stanie zadłużenia spółki (...) z tytułu umowy o kredyt obrotowy nr (...) na okoliczność faktycznego obciążenia hipoteką nieruchomości należącej do spółki i możliwości prowadzenia przez powódkę egzekucji z tego mienia. Wnioski te zostały uwzględnione. Banki nie udzieliły informacji o stanie zadłużenia spółki (...) zasłaniając się tajemnicą bankową. W niniejszej sprawie pozwany W. Z. wniósł o zwolnienie banków z tajemnicy bankowej, do czego jednak nie było podstaw. Uregulowania dotyczące tajemnicy bankowej zostały zawarte w art. 104 – 106a ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 roku Prawo Bankowe. Przepisy te szczegółowo określają podmioty, na żądanie których bank może udzielić informacji stanowiących tajemnicę bankową i sytuacje, w których bank może udzielić informacji stanowiących tajemnicę. Przepisy te nie przewidują zwolnienia z tajemnicy bankowej w sprawie danych, o których podanie wnosili pozwani. Sytuacja ta obciąża pozwanych bowiem do na nich spoczywa ciężar dowodzenia okoliczności, które miały być wyjaśniane zaświadczeniami banków.

W niniejszej sprawie na wniosek pozwanych zwrócono się do (...) Urzędu Skarbowego w S. o przesłanie deklaracji na podatek dochodowy od osób (...) spółki (...) za 2010 rok i styczeń 2011 roku. Dowody z tych dokumentów zostały dopuszczone i przeprowadzone w niniejszej sprawie. Nie mogły one natomiast przesądzić o tym, czy istniały przesłanki do złożenia wniosku o ogłoszenie upadłości tej spółki

Pozwani M. R., W. Z., M. Z. i A. Z. (1) wnieśli o przeprowadzenie dowodu z opinii biegłego sądowego z zakresu rachunkowości przedsiębiorstw na okoliczność sytuacji finansowej i majątkowej (...) sp. z o. o. oraz istnienia albo braku podstaw do złożenia wniosku o ogłoszenie upadłości tej spółki w okresie od 1 października 2010 roku do 11 lutego 2011 roku. Z kolei pozwany H. S. wniósł o przeprowadzenie tego dowodu również w celu ustalenia, kiedy zaistniały ku temu podstawy. W świetle treści art. 278 § 1 k.p.c. dopuszczenie dowodu z opinii biegłego z reguły powinno nastąpić w chwili, gdy został zgromadzony materiał umożliwiający biegłemu dokonanie oceny z wykorzystaniem wiedzy specjalnej. Dopiero wówczas powstaje możliwość nie tylko dokonania takiej oceny, ale i rozważania zebranego w sprawie materiału w celu jasnego skonkretyzowania nasuwających się wątpliwości i precyzyjnego sformułowania pytań, skierowanych do biegłego (zob. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 13 września 1979, IV CR 281/79; wyrok Sądu Najwyższego z dnia 19 grudnia 2006 roku, V CSK 360/06; wyrok Sądu Najwyższego z dnia 24 maja 2005 roku, V CK 659/04). Oznacza to, że przed dopuszczeniem dowodu z opinii biegłego sąd powinien zebrać materiał dowodowy i ocenić go pod kątem, po pierwsze, czy zgromadzony materiał dowodowy wymaga zasięgnięcia opinii biegłego, a po drugie, czy na podstawie zgromadzonych dowodów biegły będzie w stanie sporządzić opinię.

Wniosek pozwanych o przeprowadzenie dowodu z opinii biegłego byłby zasadny i możliwy do przeprowadzenia gdyby pozwani sprostali ciężarowi dowodzenia w zakresie przedstawienia dokumentów bądź innych dowodów, na podstawie których można byłoby dokonać badania. Trzeba zauważyć, że przeprowadzenie wnioskowanego dowodu musiałoby mieć postać zbliżoną do audytu przedsiębiorstwa spółki (...), tymczasem spółka ta nie prowadzi i nie prowadziła w okresie, który chcieliby badać pozwani, wymaganej sprawozdawczości finansowej (nie można mówić o jej istnieniu na podstawie bilansu za 2010 rok i jednostronnego rachunku zysków i strat z uwzględnieniem bufora). Audyt to operacja sprawozdawcza, sprawdzająca, rewidująca o bardzo szerokim charakterze, wymagająca dostępu do bardzo wielu dokumentów. Biegły dokonując audytu przegląda sprawozdania finansowe, umowy i inne dokumenty spółki, zapasy itp. Tymczasem w niniejszej sprawie pozwani nie przedłożyli dokumentów, które umożliwiłyby dokonanie przez biegłego takiej oceny. W niniejszej sprawie brak było sprawozdania finansowego za 2010 i 2011 rok. Na podstawie odpisu z rejestru przedsiębiorców (...) ustalono, że spółka nie złożyła w tym okresie sprawozdań finansowych, co uniemożliwiało zgromadzenie dokumentacji niezbędnej do przeprowadzenia opinii. Nie zastąpiły tego braku dokumentu złożone przez (...) Urząd Skarbowy.

Nie było więc wystarczającego materiału żeby uznać, że wnioskowany dowód z opinii biegłego spełni założenia wniosku dowodowego w zakresie tezy dowodowej. Tym samym wnioskowany dowód nie mógłby przesądzić, czy pozwani mieli obowiązek złożyć wniosek o ogłoszenie upadłości w czasie kiedy pełnili funkcje członków zarządu.

Odnosząc się do wniosku zgłoszonego przez pozwanego H. S. wskazać należy, że nie przedłożył on żadnych dokumentów, choć dalej jest członkiem zarządu spółki (...), na podstawie których można by przeprowadzić wnioskowane przez niego badanie.

Ocena prawna.

Powódka wywodziła swoje roszczenie z przepisu art. 299 § 1 k.s.h., zgodnie z którym jeżeli egzekucja przeciwko spółce okaże się bezskuteczna, członkowie zarządu odpowiadają solidarnie za jej zobowiązania. Dominuje obecnie w orzecznictwie pogląd o odszkodowawczym charakterze tej odpowiedzialności (por. uchwała Sądu Najwyższego z 28 lutego 2008 roku, III CZP 143/07; postanowienie Sądu Najwyższego z 8 grudnia 2008 roku, III CZP 112/08; wyrok Sądu Najwyższego z dnia 12 kwietnia 2012 roku, II CSK390/11; uchwała składu 7 sędziów Sądu Najwyższego z 7 listopada 2008 roku III CZP 72/08; wyrok Sądu Najwyższego z dnia 25 kwietnia 2012 roku, II CSK 410/11).

Przesłankami odpowiedzialności członków zarządu spółki z ograniczoną odpowiedzialnością jest istnienie określonego zobowiązania tej spółki, stwierdzonego tytułem egzekucyjnym, w czasie kiedy dana osoba była członkiem zarządu spółki z ograniczoną odpowiedzialnością, oraz bezskuteczność egzekucji tego zobowiązania przeciwko spółce. Nie było wątpliwości co do istnienia zobowiązań spółki na podstawie powołanych w pozwie tytułów egzekucyjnych, natomiast ocena co do możliwości egzekucji wierzytelności powódki może być dokonywana nie tylko na podstawie wyniku postępowania egzekucyjnego prowadzonego w oparciu o tytuł wykonawczy określający dług, co do którego

wierzyciel dochodzi zaspokojenia na podstawie art. 299 § 1 k.s.h., ale też przebiegu i wyników innych egzekucji, na podstawie innych tytułów wykonawczych wydanych na rzecz tego samego wierzyciela przeciwko temu samemu dłużnikowi i skierowanych do całego jego majątku, a także wobec innych wierzycieli, w tym egzekucji w trybie postępowania upadłościowego.

Postanowienie komornika oparte na treści art. 824 § 1 pkt 3 k.p.c. jest zwykle wystarczającym środkiem dowodowym, za pomocą którego wierzyciel może wykazać bezskuteczność egzekucji z majątku spółki co do przysługującej mu wierzytelności (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 13 stycznia 2010 roku, II CSK 372/09). W niniejszej sprawie powódka powołała dowody nie tylko w postaci postanowienia o bezskuteczności egzekucji. Również dowody dotyczące innych egzekucji, szczegółowo powołane wyżej, pozwoliły stwierdzić, że egzekucje są prowadzone na wniosek licznych wierzycieli spółki (...), a wskazany przez pozwanych majątek nieruchomości jest obciążony hipotekami na rzecz innych wierzycieli na kwoty znacznie przekraczające jego wartość, nawet deklarowaną przez pozwanych.

Zgodnie z art. 299 § 2 k.s.h. członek zarządu może się uwolnić od odpowiedzialności, o której mowa w § 1, jeżeli wykaże, że we właściwym czasie zgłoszono wniosek o ogłoszenie upadłości lub wszczęto postępowanie układowe, albo że niezgłoszenie wniosku o ogłoszenie upadłości oraz niewszczęcie postępowania układowego nastąpiło nie z jego winy, albo że pomimo niezgłoszenia wniosku o ogłoszenie upadłości oraz niewszczęcia postępowania układowego wierzyciel nie poniósł szkody. Ciężar dowodu wskazanych wyżej okoliczności spoczywa na członku zarządu. W niniejszej sprawie pozwani podnieśli istnienie przesłanek egzoneracyjnych wyłączających odpowiedzialność, a w szczególności, że sytuacja spółki (...) była na tyle dobra, że nie było podstaw do ogłoszenia upadłości. Jak była mowa wyżej pozwani nie wykazali, że spółka (...) nie miała niezrealizowanych zobowiązań, ani tego, że jej sytuacja majątkowa pozwalała na wypłacalność w stosunku do wszystkich wierzycieli. Była też mowa o tym, że wnosząc o dopuszczenie dowodu z opinii biegłego pozwani nie naprowadzili żadnych dowodów zawierających dane, które całościowo obrazowałyby wielkość poszczególnych zobowiązań spółki (...), ich wymagalność i możliwości ich spłaty w oparciu o posiadany majątek, a więc które umożliwiałyby dokonanie całościowej oceny sytuacji ekonomicznej tej spółki. Z tych dokumentów, które przedłożyli wynika z kolei, że spółka (...) obciążona była zobowiązaniami krótkoterminowymi i długoterminowymi. Z samego faktu, że w 2010 roku spółka osiągnęła niewielki zysk nie można wyprowadzić faktu, że nie było podstaw do ogłoszenia upadłości spółki.

Pewne wskazówki co do tego jaka była sytuacja majątkowa spółki (...) stadion można wyciągnąć z zeznań pozwanych, którzy zostali przesłuchani na rozprawie w dniu 8 października 2013 roku. Pozwani przyznali, twierdząc, że sytuacja spółki (...) była dobra, że istniały pewne zobowiązania, które nie były terminowo spłacane. Trzeba dodać, że choćby pozwani zgodnie twierdzili, że spółka (...) miała wystarczające środki na spełnienie zobowiązań w czasie gdy byli oni członkami zarządu, to nie można byłoby uznać takich zapewnień za wystarczające w sytuacji gdy badana okoliczność dotyczy spółki kapitałowej, a więc zobowiązanej do prowadzenie pełnej sprawozdawczości finansowej, której dane mogłyby być uznane za miarodajne, wraz z księgami spółki, do oceny, czy zachodziły podstawy do złożenia przez nich wniosku o ogłoszenie upadłości spółki. Pozwani tymczasem zaniechali składania sprawozdań finansowych za lata, w których pełnili funkcje członków zarządu (ostatnie sprawozdanie finansowe zostało złożone za rok 2008).

Zgodnie z art. 10 ustawy z dnia 28 lutego 2003 roku Prawo upadłościowe i naprawcze (Dz.U.2009.175.1361 j.t. ze zm.) upadłość ogłasza się w stosunku do dłużnika, który stał się niewypłacalny. W myśl art. 11 ust. 1 powołanej ustawy dłużnika uważa się za niewypłacalnego jeżeli nie wykonuje on swoich wymagalnych zobowiązań pieniężnych. Dłużnika będącego osobą prawną albo jednostką organizacyjną nieposiadającą osobowości prawnej, której odrębna ustawa przyznaje zdolność prawną, uważa się za niewypłacalnego także wtedy, gdy jego zobowiązania przekroczą wartość jego majątku, nawet wówczas, gdy na bieżąco te zobowiązania wykonuje (ust. 2). Dla określenia, czy dłużnik jest niewypłacalny nieistotne jest, czy nie wykonuje wszystkich zobowiązań pieniężnych czy też tylko niektórych z nich. Nieistotny też jest rozmiar niewykonanych zobowiązań. W niniejszej sprawie sami pozwani zeznawali, że spółka nie regulowała swoich zobowiązań w terminie w okresie kiedy byli członkami zarządu.

Podkreślenia wymaga, że pewne informacje dotyczące sytuacji majątkowej spółki (...) są znane Sądowi z urzędu. Spółka (...) była pozwany z pozwu innego podmiotu niż powódka, w zakresie roszczenia w wysokości 106.374,80

euro, co do którego w dniu 8 grudnia 2010 roku zapadł nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym. Było to więc w czasie, gdy pozwani, którzy zostali przesłuchani w toku niniejszej sprawy, byli członkami zarządu. Wymagalność roszczenia miała miejsce w czasie pełnienia przez nich funkcji członków zarządu. Od tego nakazu nie wniesiono sprzeciwu. Nie jest więc tak, jak twierdzili pozwani, że nie było zobowiązań, których nie realizowaliby bez porozumienia z wierzycielem, a roszczenie powoda pozostawało niezrealizowane tylko dlatego, że było sporne.

Pozwani podnieśli też, że powódka nie uzyskalaby zaspokojenia nawet gdyby wniosek o ogłoszenie upadłości spółki (...) został złożony, o czym świadczy to, że postępowanie egzekucyjne przeciwko tej spółce zostało umorzone. Przede wszystkim należy zauważyć, że powołany argument czyni stanowisko pozwanych wewnętrznie sprzecznym, bowiem z jednej strony pozwani twierdzili, że sytuacja spółki (...) była na tyle dobra, że nie było podstaw do wystąpienia z wnioskiem o ogłoszenie upadłości, a z drugiej strony podnieśli, że była ona na tyle zła, że złożenie wniosku o ogłoszenie upadłości nie pozwoliłoby na uzyskanie zaspokojenia przez powódkę, tym samym niezłożenie wniosku o ogłoszenie upadłości nie wywołało szkody po stronie powódki.

Tylko wobec tego ubocznie należy stwierdzić, że nie przedstawiono dowodów w celu wykazania tego, że w czasie pełnienia przez pozwanych funkcji członków zarządu, i przez całe okresy sprawowania przez nich mandatu, majątek spółki (...) nie pozwalał na zaspokojenie powódki w postępowaniu upadłościowym, gdyby taki wniosek został złożony.

Mając na uwadze powyższe, należało uznać powództwo za słuszne co do zasady. Szkodą powódki jest w całości kwota żądana tytułem należności głównej, obejmującej kwoty zasądzone na rzecz powódki od spółki (...) tytułem należności głównych w prowadzonych przeciwko niej procesach. Do kwoty należności głównej, od której zażądała odsetek powódka doliczyła koszty procesu w sprawach prowadzonych przeciwko pozwanej, oraz skapitalizowane odsetki zasądzone wyrokiem Sądu Rejonowego Szczecin-Centrum w Szczecinie z dnia 28 sierpnia 2011 roku.

Istotą problemu związanego z żądaniem odsetek w sytuacji dochodzenia roszczenia na podstawie art. 299 § 1 k.s.h. jest to, czy treść tego żądania pozwala zaliczyć odsetki, a jeżeli tak to w jakim zakresie, do wysokości szkody doznanej przez powoda, czy też treść ta wskazuje na roszczenie o odsetki za opóźnienie pozwanego (a nie spółki) w spełnieniu świadczenia w stosunku do powoda (na rozróżnienie odsetek jako elementu długu, albo szkody, od odsetek jako świadczenia za opóźnienie, zwrócił uwagę Sąd Najwyższy w powołanym również w apelacji wyroku z dnia 07 grudnia 2006 roku, III CSK 219/2006).

W niniejszej sprawie powódka zażądała od pozwanych zasądzenia odsetek od kwot wskazanych w pozwie od dat określonych w powołanych tytułach egzekucyjnych. Biorąc pod uwagę treść pozwu, w którym wyraźnie oddzielone jest w nim żądanie odsetek od wskazanego długu, do którego powódka zaliczyła obok należności zasądzonych kwotowo również koszty procesu, a przez to nadała żądaniu ich zwrotu charakter roszczenia o naprawienie szkody. Innymi słowy odsetki potraktowała jako należność uboczną od żądania dochodzonego do pozwanych a nie jako element długu. Znacząca jest tu dystynkcja w potraktowaniu kosztów postępowania, choć one też zwykle są należnościami ubocznymi, wobec potraktowania odsetek. W świetle treści żądania pozwu koszty procesu należne od spółki (...) na podstawie powołanych tytułów egzekucyjnych stały się elementem roszczenia, którego powódka dochodzi od pozwanych (wysokości szkody, przyjmując, że odpowiedzialność pozwanych ma charakter odszkodowawczy), a odsetki stały się żądaniem za opóźnienie pozwanego w spełnieniu świadczenia odszkodowawczego.

Skoro tak, to odsetki te należą się od dnia następnego po dniu wymagalności świadczenia pozwanego do wysokości określonego kwotowo długu, a dzień wymagalności został wskazany w wezwaniu jako termin świadczenia, co odpowiada zasadzie określonej w art. 455 k.c. Początek ich biegu zależy od terminu oznaczonego w wezwaniu do zapłaty. Wezwania do zapłaty z dnia 21 listopada 2011 skierowane do pozwanych zawierały żądanie spełnienia zobowiązania w terminie 7 dni od dnia otrzymania wezwania. Zostały one wysłane pocztą, natomiast zostały doręczone pozwanym w różnych terminach - A. Z. (2), W. Z. i M. Z. otrzymali je w dniu 26 listopada 2012 roku, a H. S. dniu 28 listopada 2012 roku. Nie ma dowodu na okoliczność odbioru wezwania przez pozwanego M. R. albowiem w aktach sprawy znajduje się tylko dowód jego nadania. Przyjęto wobec tego średni czas typowego obrotu pocztowego, co uzasadnia stwierdzenie, że doręczenie nastąpiło po 7 dniach od nadania przesyłki, czyli w dniu 28 listopada 2012

roku. Siedmiodniowy termin do uiszczenia należności należy więc liczyć od dnia 28.11. Biorąc pod uwagę charakter zobowiązania pozwanych jako solidarnego, należało uznać, że termin wymagalności roszczenia należy liczyć od daty wynikającej z wezwania doręczonego w dniu 28 listopada 2012 roku, czyli od dnia 6 grudnia 2012 roku, a nie jak chce powód od listopada i grudnia 2010 roku. Dlatego też żądanie powódki co do odsetek od kwot 49.900 złotych, 23.826,60 złotych i 1.250 złotych za okresy wcześniejsze niż od dnia 6 grudnia 2012 roku zostało oddalone.

Nie budzi wątpliwości żądanie kwoty (278,10 złotych), od której odsetki powódka liczyła od dnia wniesienia pozwu. Pozew został wniesiony w dniu 10.12.2012 roku (data nadania w Urzędzie Pocztowym), a więc od tej daty należało zasądzić odsetki od wymienionej należności.

Mimo oddalenia powództwa w zakresie części żądania odsetkowego trzeba przyjąć, że strona powodowa wygrała proces w całości, zgodnie z zasądzeniem należności głównej pozwu. Wedle zasady odpowiedzialności za wynik sporu rozstrzygnięcie o kosztach procesu oparto na treści art. 98 § 1 i 3 k.p.c. w zw. z art. 108 § 1 k.p.c. i przy zastosowaniu § 6 pkt. 6 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu. Do kosztów tych należy opłata od pozwu w kwocie 4.512 złotych, wynagrodzenie zawodowego pełnomocnika w kwocie 3.600 złotych oraz opłata skarbową od udzielonego pełnomocnictwa w kwocie 17 złotych.